

Demokracie

Karel Kryl (1944-1994)

Demokracie rozkvétá,
byť s kosmetickou vadou.
Ti, kdo kradli po léta,
dnes dvojnásobně kradou,
ti, kdo nás léta týrali,
nás vyhazují z práce –
a z těch, kdo pravdu zpívali,
dnes nadělali zrádce.

Demokracie prospívá,
bez nás – a pragmaticky:
brbláme spolu u piva,
jak brblali jsme vždycky,
farář nám slíbil nebesa
a čeká na majetky –
my nakrmíme forbesa
za dvě či za tři pětky.

Demokracie zavládla:
zpívá nám Gott i Walda,
zbaštíme sóju bez sádla
u strejdy McDonalda.
Král Václav jedna parta je
se šmelinářským šmejdem:
pod střechou jedné partaje
se u koryta sejdem.

Demokracie panuje
od Aše po Humenné.
Samet i něha v pánu je
a zuby vylomené.
Dali nám nové postroje,
a ač nás chomout pálí,
zaujímáme postroje,
místo abychom stáli.

Demokracie dozrává
do žaludečních vředů:
bez poctivosti, bez práva –
a hlavně bez ohledů.
A je to mýlka soukromá –
snad z optického klamu,
že místo srdce – břicho má
a místo duše – tlamu...